

Advent – a lelki készülődés időszaka

A négyhetes felkészülés lelkünk tisztításáról és szívünk kinyitására is szól

● Közel egy hónap múlva Jézus Krisztus születését ünnepelhetjük. Az azt megelőző időszokról, az adventi tevékeny várakozásról Fülöp Zsombor lelkipásztorral beszélgettünk, aki segítette megérteni, miért is olyan fontos megfelelően előkészülni a karácsony misztériumára.

datos készüléssel, a várakozás szellemében igyekezzünk kitölteni ezt az időszakot, hívja fel a figyelmet: „Ha egy jó barátot várok, mindig egy adott céllal várom. Fontos, hogy ne csak felületesen készüljek a találkozásra. És ha embertársam érkezésére fi gyelmet fordítok, Jézus Krisztust ugyanolyan magatartással kell (be) fogadnom a hajlékomba.”

Az áldozathozatal és lemondás szintén a szent ünnepre való előkészület alappontjait jelentik. „A hajnali szentmisék is az ember felrészgését, a hétköznapok egyszerűségéből való kiszakítást hivatottak szolgálni. A roraték hajnali felkeléssel és olykor egész napos fáradtsággal jár-

szülünk elő a szent ünnepre. „Azzal, hogy nem kezdem el díszíteni advent harmadik hetében a karácsonyfát és nem ékesítem fel (túlzásokba esve) a környezetemet, már a helyes utat próbálom követni. Keresztényként mélyebb vizekre kell eveznem a csillogó lámpáknál és üvegdíszeknél. Tartalmas és szép időszak az advent, amelyben igazán kinyithatjuk szívünket, megfogalmazhatjuk vágyainkat, óhajainkat, bánatainkat. Meglátásom szerint csak megfelelő és egyenes értelmezés kérdése az egész. Ha csupán erre odafigyelünk, máris a megszokottól eltérő lesz számunkra a szent ünnep” – húzta alá a megtestesülés misztériumának lényegét a

ben vannak. A kör alakú mintázat Isten körkörös szeretetét jelképezi, amely formájából adódóan soha nem ér véget. A négy gyertya a hozzánk közeledő Isten fényességét, melegségét szimbolizálja. Ezek mind-mind olyan jelek, amelyek bizonyosságot adnak az Ő eljövételére” – magyarázta. A család összejövetelének a koszorú körül megerősítő hatása van, emberi kapcsolatainkban a harmónia megtalálására ad lehetőséget. „A szent családhoz való hasonulás mindig is az embertársaink és a bajba jutottakon való segítő szándékot takarja. Nem véletlen, hogy a legtöbb ember a karácsonyi időszakban szeretne megajándékozni rászorulókat,

hogy a pánik eluralkodjon rajtunk, mert, teszem fel, milyen lesz így az advent vagy a karácsony? Az ünnep elsősorban bennünk zajlik. Mérlegeljünk és szűrjük ki azokat a dolgokat, tevékenységeket, amelyek csak rossz hatással vannak ránk, belső békétlenséget, feszültséget eredményeznek. A felemelkedésre, a jó hangulatra való törekedés mindig nehezebb.

A fénynek és a fényességnek mind az adventi koszorún, mind a karácsonyfán a remény megjelenítésében van szerepe

▼ KORÁBBI FELVÉTEL: ERDÉLY BÁLINT ELŐ

KORPOS ATTILA

A vasárnapkal kezdődő liturgikus szent idő latinul Adventus Domini, azaz az Úr eljövételének emlékéideje, mai szóhasználatunkban advent. „Háromfajta magatartást igényel tőlünk, keresztényektől az évnek ezen időszaka: várakozás, vágyakozás és a virrasztás, a jóvendölések beteljesedése – mutatott rá Fülöp Zsombor paptestvér. – Valakinek az érkezését várjuk, akiről tudjuk biztosan, hogy el fog jönni. Aztán ott van a várakozás, amely tulajdonképpen az egész adventi időszakot jellemzi. Készületet, felkészültséget hordoz magában. De várakozni vágyakozás nélkül nem lehetséges. Emberi és Isten-kapcsolatomban is vágyakozom valami új dologra, egy kapcsolódásra” – kezdte a galócasi születésű segédlelkész. Szerinte fel kell ismernünk, hogy Isten be akar lépni az életünkbe, a szürke hétköznapokból szeretne felébreszteni minket a Megváltó.

Tudatosan készülök

Adventidőszakában, akárcsak nagyböjtben, szembenézünk önmagunkkal. A hívő keresztények megvizsgálják jó és rossz oldalukat, ebben a lélekvizsgálatban szeretne részt venni az Úr. „Tudnom kell, hogy mi az, ami engem előre tud mozdítani, ami önmagamra tudja irányítani a fi gyelmemet. Szükségesnek tartom a hosszabb és mélyebb csendes időszakokat, hiszen csak így tudok saját hangomra figyelni” – emelte ki az adventi időszak egyik alappilléret. Tu-

nak, de már néhány részvétel is elindíthatja bennünk azt a nyitottságot, hogy igen, én kész vagyok áldozatot hozni. És december huszonegyedikére ezekből az apró dolgokból bontakozik ki szívünkben a karácsonyra várakozás valódi értelme” – vezetett rá a belső folyamatokra Zsombor.

Itt kitért a külsőségek veszélyeire is. A segédlelkész szerint határt kell szabnunk magunknak, és a tanítások szerint járjunk el, ne divatból ké-

Brassó belvárosi egyházközségben szolgálatot teljesítő lelkipásztor.

Rítusok, jelképek

Vallásaink többségében fontosak a rituálék, a szimbólumok. „Az adventi koszorú is vallásos jelenlétet, egy időszakot jelképez. A fenyőágak egybefonódása olyan, akárcsak az emberi életek, amelyek folyton-folyvást egybefonódnak, egymás közelségé-

nélkülözöket. Őket ez a nyitott szándék érinti meg évről évre” – értelt az összefüggések között.

Jelenünk

Bár valószínűtlen, hogy karácsony ünnepéig lecsengene a világjárvány, a segédlelkész szerint erőt kell vennünk magunkon, és kiváltképp most kell a jó dolgokra és a nyitottságunkra koncentrálnunk. „Ne engedjük,

Több imádságot igényel, de a lelki béke megélése mindenkinek adott. Csak az a kérdés, hogy mi is valóban szeretnénk-e rálépni arra az útra, amelyet az adventi időszak felajánl nekünk” – emelte ki.

Kifejtette, a Megváltó jönni akar, és jönni is fog: „Ha én ajtot tudok majd nyitni a kised Jézusnak és az ő szeretetének, valóságos öröm fogja eltölteni szívemet. Csendes és megfelelő belső készülést kívánok a híveknek.”

